

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616200242
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8616200242.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: E. A., nar. X.X.XXXX, bytom D.. R. XXX/X, XXX XX R., právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marta Maruniaková, s.r.o., Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO: 53 156 871, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, podnikajúci pod obchodným menom E. F., miesto podnikania XXX XX K. XXX, A.: XXXXXXXX, právne zastúpeného Mgr. Ernestom Vokálom, advokátom, Hlavná 61, 080 01 Prešov, o zaplatenie 10.734,63 eura s prísl., o odvolaní žalovaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5C/10/2016 - 194 zo dňa 04.09.2020, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.734,63 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.033,30 eura od 21.01.2016 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.184,98 eura od 30.04.2017 do zaplatenia a s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.516,65 eura od 01.05.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2 OZ, § 132 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 187 ods. 1, 2, § 191 ods. 1 a § 215 ods. 1 CSP. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že vychádzal z dokladov o vlastníctve, z ktorých vyplývalo, že žalobca je od 10.09.2013 výlučným vlastníkom pozemkov, medzi iným aj parcel C KN č. XXXX/X a C KN č. XXXX/X, kat. úz. R. (LV č. XXXX) a žalovaný je výlučným vlastníkom stavby na parcele č. C KN XXXX/X a využíva aj časť parcely č. C KN XXXX/X. Žalobca pre účely vyporiadania nárokov voči žalovanému predložil geometrický plán Geodézie R., s.r.o., č. XX/XXXX, ktorý mapoval pomery na pozemkoch, ktoré sú v jeho vlastníctve, ale užívané žalovaným. Zároveň tiež predložil žalobca k žalobe aj znalecký posudok A.. H. H., č. XX/XXXX, ktorý sa vyjadroval k výške náhrady za užívanie pozemku zo strany žalovaného, v zmysle predpisov o všeobecnej hodnote nájmu, (obvyklý nájom). Výška zodpovedá nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže medzi žalobcom a žalovaným, keďže zmluva o nájme nehnuteľnosti nebola uzatvorená. Žalovaný nepoprel výšku nároku, preto ju považoval súd prvej inštancie za nespornú. Žalovaný žiadal poskytnúť priestor na mimosúdnu dohodu, žiadal poskytnúť priestor na jeho výsluch a v roku 2020 predložil fotodokumentáciu, ktorá znázorňuje predmet sporu a rozsah užívania zo strany žalovaného. Žalovaný navrhol vypočuť svedka, svojho brata, R. F., ktorý potvrdil, že žalobca v roku 2019 presunul časť strojov žalovaného, aby

uvoľnil pozemok. Keďže nárok na náhradu žalobca uplatnil za obdobie od 21.01.2014 do 30.04.2018, táto fotodokumentácia predložená žalovaným a výsluch svedka R. F. nebola použiteľná pre posúdenie tohto nároku. Dospel k záveru, že ani výsluch samotného žalovaného pri posúdení nároku žalobcu nie je nutný, akceptoval zlý zdravotný stav žalovaného, ktorý trvá dlhodobo, prakticky od začiatku tohto konania a na pojednávanie, ktoré súd vytýčil na deň 04.09.2020 výslovne právny zástupca žalovaného žiadal ospravedlniť ich neúčast' na vytýčenom termíne pojednávania. Z týchto dôvodov považoval nárok za dôvodný, vyhovel mu v celom rozsahu, priznal úrok z omeškania, ktorý začal plynúť po uplynutí 15 dní od výzvy žalobcu, ktorú adresoval žalovanému, aby uhradil predmetné nároky. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva do tej miery, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevykonala navrhnuté dôkazy, a preto vychádzal z nesprávne zistených skutkových okolností a nesprávneho právneho posúdenia veci. Citoval rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci RUIZ TORIJA c/a Španielsko zo dňa 09.12.1994, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS/226/03, ktorá smerovala k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tieto rozhodnutia žalovaný akcentoval z dôvodu toho, že nebol rozsudok riadne a vyčerpávajúco odôvodnený a nebolo vykonané vo veci navrhované dokazovanie. Pokiaľ ide o pojednávanie z 03.07.2020, právny zástupca žalovaného trval na tom, aby bol žalovaný, ako strana v spore vypočutý, no súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené a považoval za dostačujúce vychádzať len z listinných dôkazov. Žalovaný považuje odmietnutie umožniť byť vypočutý v predmetnom konaní, ako strana sporu, za vážne porušenie jeho procesného práva na svoju obranu. Žalovaný dáva do pozornosti, že je invalidný dôchodca s vážnymi zdravotnými problémami, ktoré viedli k amputácií jeho nohy, je nútený navštevovať nemocnicu z dôvodu dialýzy, a preto nemôže mu byť kladené za vinu zamedzenie jeho vypočutia vo veci. Žalovaný naďalej zdôrazňuje, že žalobca od roku 2001 do dnešného dňa využíva príslušenstvo objektu, a to vodovodnú prípojku, kanalizačnú, vodomerné šachty, požiarne vodovod, hydrant, cesty, spevnené plochy z betónovej mazaniny, plot, plotové vrátka, elektrickú prípojku s transformátorom, ktoré sú vo vlastníctve žalovaného, a ktoré získal žalovaný do výlučného vlastníctva na základe zmluvy. Zároveň sám žalobca využíva i pozemky, parcelu CK N č. XXXX/X a XXXX/X. Na pozemkoch má uložený rôzny materiál, stavebný kovošrot, stroje, využíva budovy vo vlastníctve žalovaného, od ktorého má žalobca kľúče, a to pre účely uskladnenia materiálov, drobných opráv, čo môže potvrdiť brat žalovaného R. F.. Svedok v konečnom dôsledku aj potvrdil, že žalobca presunul hnutel'ný majetok žalovaného bez jeho súhlasu, následne potvrdil, že vstupná časť v dielni žalovaného bola sprístupnená a užíva ju žalobca. Žiadnym spôsobom sa žalovaný bezdôvodne neobohatil na úkor žalobcu. Žalovaný na predmetných parcelách nepodniká, žiadnym spôsobom nevyužíva predmetné parcely, a najmä v rozhodnom období nijako žalobcu neobmedzoval. Z toho dôvodu navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobu zamietnuť.

4. K tomuto odvolaniu sa vyjadril žalobca. Z vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žiada rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. K námietkam žalovaného poukazuje na to, že rozsudok je riadne odôvodnený a súd prvej inštancie sa vypořiadal vo svojom rozhodnutí so všetkými námietkami žalovaného, ktoré uviedol vo svojom odvolaní z 15.07.2018 a vo vyjadrení z 02.07.2020. V podstate žalovaný ani konkrétne nešpecifikuje, s ktorými argumentami sa súd prvej inštancie nevypořiadal v konkrétnostiach. Pokiaľ išlo o dôkaz, výsluch svedka R. F., súd prvej inštancie vypočul a pokiaľ išlo o výsluch samotného žalovaného, spor trval skoro 5 rokov a žalobca spôsobil opakovane vlastne prieťahy. V celom súdnom konaní smerovali okolnosti de facto k tomu, že žalobca vymenil 3 právnych zástupcov a bolo možné rozhodnúť aj bez jeho výsluchu. V konečnom dôsledku aj súd má vo vzťahu k nároku žalobcu právo na to, ktoré dôkazy vykoná, ktoré dôkazy nevykoná. Tvrdenie žalovaného, že žalobca užíva parcelu CK N č. XXX/X je nepravdivé. Na tejto parcele je postavená stavba patriaca do výlučného vlastníctva žalovaného. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobca užíva parcelu CK N č. XXXX/X, pretože posunul hnutel'né veci žalovaného, ktoré na tejto parcele boli, je iba dôkazom, že v žalovanom období žalovaný túto parcelu užíval. S tvrdením žalovaného, že žalobca posunul časť hnutel'ných vecí žalovaného sa súd vyspořiadal aj vo svojom odôvodnení v bode č. 14, 17, 24. Na toto odôvodnenie žalobca v celom rozsahu poukazuje.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie ktoré tomu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca od 10.9.2013 výlučným vlastníkom pozemkov, parcely C KN č. XXXX/X o výmere X XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a parcely C KN č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie R.. Pozemky sa nachádzajú v bývalom areáli Ovocinárskeho štátneho majetku R.. Na týchto pozemkoch vo vlastníctve žalobcu, a to na parcele C KN č. XXXX/X sa nachádza stavba - dielne vo vlastníctve žalovaného, využívaná na podnikanie žalovaného, k tomu žalovaný na svoje podnikateľské účely užíva časť parcely C KN č. XXXX/X, kde má uložené autá a stroje a drvený stavebný materiál (štrk). Rozsah užívaných pozemkov bol zistený geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 17.08.2015, vyhotovenom vyhotoviteľom D. R., s.r.o., ul. R.. P. XXX/XX, XXX XX R., A.: XX XXX XXX a žalobca ho špecifikoval takto: parcela registra C KN č. XXXX/X o výmere X XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria v rozsahu okrem dielov 2, 3 a 4 vyznačených geometrickým plánom č. XX/XXXX, čo predstavuje výmeru X XXX m² a parcela registra C KN č. XXXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, celková užívaná výmera je X XXX m². Takto špecifikované pozemky užíva žalovaný bez nájomného vzťahu, teda bez právneho dôvodu.

7. Ako dôkaz predložil žalobca D.-Z. č. XX/XXXX, na ktorý v žalobe poukazuje a list vlastníctva č. XXXX, k. ú. R. preukazujúci vlastníctvo žalovaného k stavbe postavenej na pozemku žalobcu. Dôkazom rozsahu užívania parcely registra „C“ KN XXXX/X je aj fotodokumentácia, ktorá je súčasťou znaleckého posudku vyhotoveného A.. H. H., R. č. XX/XXXX zo dňa 2.7.2015.

8. Diel 2,3 a 4 nepatria do rozsahu výlučného užívania žalovaného z dôvodu, že diel 2 je spoločným vstupom a diel 3 a diel 4 je vstupom do administratívnej budovy vo vlastníctve tretej osoby. Zvyšná časť parcely M. XXXX/X bola v žalovanom období založená autami, strojmi a štrkom žalovaného.

9. Na porovnanie geometrického plánu s fotodokumentáciou v znaleckom posudku je potrebné uviesť, že: na prvom obrázku fotodokumentácie v znaleckom posudku je zobrazený prístup do administratívnej budovy tretej osoby (diel X D.- plánu) zvyšok zaberá štrk a auto žalovaného. Ďalej pokračuje obrázok v poradí 7, na ktorom sú medzi stavbami vo vlastníctve žalovaného a vo vlastníctve tretej osoby umiestnené stroje a autá žalovaného, pokračuje obrázok v poradí 3, kde je vidieť autá a stroje okolo budovy žalovaného na parcele M. XXXX/X. Na obrázku 8 je vidieť stroje a ich príslušenstvo na parcele XXXX/X pred stavbou vo vlastníctve tretej osoby a spoločnú prístupovú cestu (diel 2). Za týmito strojmi je pred budovou tretej osoby vyňatá časť parcely M. XXXX/X (diel 3) ktorú užíva aj vlastník stavby. Za stavbou o vlastníctve žalovaného na parcele M. XXXX/X je úzky pre žalobcu neužívateľný priestor okolo stavby, kde sa, ako to preukazoval sám žalovaný fotodokumentáciou na pojednávaní dňa 3.7.2020, nachádzajú časti tehál a ďalšieho materiálu odpadnuté zo strechy stavby žalovaného.

10. Na parcele C KN č. XXXX/X je postavená stavba dielne vo vlastníctve žalovaného a na časti parcely C KN č. XXXX/X sú umiestnené nepojazdné autá a stroje žalovaného. Tieto skutočnosti žalovaný ani nepoprel. Ak žalovaný uvádzal, že časť parcely C KN č. XXXX/X užíva žalobca, tak toto je premietnuté v odpočítaných dieloch 2,3,4. Žalovaný nepoprel ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný užíva pozemky bez právneho dôvodu a za ich užívanie neplatí žalobcovi žiadnu náhradu. Výšku bezdôvodného obohatenia určil žalobca ako 10 % zo všeobecnej hodnoty predmetných pozemkov určenej znaleckým posudkom A.. H. H., znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností č. XX/XXXX zo dňa 2.7.2015 za m² za rok. Všeobecná hodnota bola znaleckým posudkom určená vo výške 9,38 eur za m², z čoho 10 % je 0,938 eura za m² za rok (10% hodnoty je bežná cena nájmu určovaná znalcami). Túto cenu považuje žalobca za obvyklú cenu nájmu vzhľadom na druh pozemku, miesto, kde sa pozemky nachádzajú a tiež vzhľadom na ich využívanie na podnikateľské účely.

11. Žalovaný výšku náhrady za užívanie pozemkov výslovne nepoprel, a preto ju súd považoval za nespornú. Aj súd považuje cenu požadovanej náhrady vo výške 10% zo všeobecnej hodnoty za cenu primeranú vzhľadom k tomu, že sa jedná o stavebné pozemky vzdialené od súvislej zástavby okresného mesta R. cca X km a že pozemky žalovaný využíva na podnikateľské účely. Žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam dňa 10.9.2013, nárok na náhradu za

užívanie pozemkov si uplatňuje za obdobie od 21.1.2014 do 30.4.2018 v sume 10 734,63 eura (1 rok 0,938 eura x X XXX m²). Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil.

12. Odvolací súd sa zaoberal odvolacími námietkami žalovaného, spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočne odôvodneného rozhodnutia súdom 1. inštancie a nevykonaním navrhovaného výsluchu samotného žalovaného. Z rozhodnutia súdu 1. inštancie však jasne vyplýva predmet konania, stanovisko strán sporu, návrhy na vykonanie dokazovania a dôvody pre ktoré nevykonal výsluch žalovaného.

13. Argumentácia žalovaného rozhodnutím Ruiz Toria c. Španielsko z 09.12.1994 je legitímne. Odvolací súd však vychádzal práve z tohto rozhodnutia a to najmä : „ To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasnený skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných účastníkmi konania „ (Ruiz Toria c. Španielsko z 09.12.1994, séria A č. 303-A, str. 12, § 29).

14. Ústavný súd SR vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

15. S poukazom na vyššie uvedené súd 1. inštancie sa vyjadril k výsledkom vykonaného dokazovania vrátane výsluchu svedka R. F.. Vypočutý svedok sa vyjadroval k pomerom na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu po roku 2019 (užívanie časti objektu a presun hnutelných vecí), ktoré obdobie nebolo predmetom konania. Navyiac je nesporné, že predmetom konania , teda požadovanej náhrady, je náhrada za pozemok pod stavbou patriacou žalovaného (stavba žalovaného naďalej na pozemku žalobcu stojí) a náhrada za užívanie pozemku v bezprostrednom okolí stavby patriacej žalovanému (umiestnené stroje a zariadenia boli zdokumentované v predložených listinných dôkazoch žalobcom pri podaní žaloby). Z výpovede vypočutého svedka R. mali byť žalobcom premiestnené až v roku 2019. Žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za určité obdobie (od 21.1.2014 do 30.04.2018), ku ktorému predložil dôkazy. Rovnako žalovaný navrhol dôkazy, ktoré súd 1.inštancie vykonal do tej miery, ktoré mali význam pre skutkové a právne závery uplatneného nároku za žalované obdobie. Fotosnímky predložené žalovaným v podaní z 2.7.2020 (čl.163-166) bez bližšej časovej špecifikácie zachyteného stavu na nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, nemajú výpovednú hodnotu k tvrdenému „ neužívaniu „ okolia stavby zo strany žalovaného. Navyiac boli predložené dávno po doručenom procesnom poučení súdom 1. inštancie zo dňa 11.11.2019, novým právnym zástupcom žalovaného, pritom zmena právneho zastúpenia v priebehu konania u strany sporu neznamená, že nanovo začínajú plynúť lehoty na návrhy na vykonanie dokazovania vyplývajúce z procesných predpisov (CSP).

16. K namietanému nevykonaniu výsluchu žalovaného je nutné súhlasiť s odôvodnením súdu 1. inštancie, že ten nebol nevyhnutný. Žalovaný už v prvom svojom vyjadrení v roku 2016 (odpor proti platobnému rozkazu) navrhoval mimosúdne vyriešenie sporu a tento návrh opakoval aj v ďalších vyjadreniach. Z nich vyplynulo, že základ nároku nerozporuje, žiadal zohľadniť svoje nároky voči žalobcovi za vodovodnú prípojku a ďalšie komponenty patriace žalovaného, ktorý nárok však žalovaný žiadnym spôsobom nekvantifikoval. Iný postoj žalovaného nevyplýval ani po doručení procesného poučenia konajúcim súdom z 11.11.2019 (vyjadrenie na čl. 139). Zdravotný stav žalovaného nesporne komplikoval osobnú účasť pred súdom 1. inštancie, pričom konajúci súd opakovane na jeho žiadosť odročil nariadené pojednávanie. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nie je vypočutie žalovaného nutné, keďže disponoval dostatočnými skutkovými zisteniami, na základe ktorých dospel k svojmu záveru. S týmto konštatovaním súdu 1. inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

17. V rozhodnutí Európskeho súdu zo dňa 19. decembra 1997 Helle v. Fínsko konštatoval: „S ohľadom na tieto úvahy, Súd zdôrazňuje, že pojem spravodlivého procesu vyžaduje, aby vnútroštátny súd, ktorý poskytol stručné dôvody pre svoje rozhodnutie, či už tým, že do neho včlenil dôvody uvedené nižším súdom, alebo inak, sa skutočne zaoberal podstatnými otázkami, ktoré mu boli predložené na posúdenie, a aby len bez ďalšieho jednoducho neprevzal závery, ku ktorým dospel nižší súd. Súd však prišiel

k záveru, že táto požiadavka bola vzhľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci splnená a že predmetné konanie nebolo nespravodlivé z dôvodov, ktoré namietal sťažovateľ.”

18. Z vyššie uvedených dôvodov považoval odvolací súd rozhodnutie súdu 1. inštancie za vecne správne a ako také ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1,2,CSP.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods.1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej strane - žalobcovi- priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).